08/08/2022

Patriarhul Daniel: Lumina Taborului, văzută de isihaști, o caută tot creștinul luminat la botez

Lumina arătată pe Muntele Tabor la Schimbarea la Față a Mântuitorului „este lumina pe care o caută tot creștinul luminat la botez prin apă și prin Duh Sfânt”, a spus sâmbătă Părintele Patriarh Daniel. Rod al rugăciunii și simbol al isihasmului, ea „este dăruită celor care se roagă mult și viețuiesc creștinește în post, rugăciune și fapte bune, ca arvună a bucuriei din Împărăția Cerurilor”.

Lumina Taborului prefigurează profetic slava Învierii, Înălțării și a celei de a doua veniri a lui Hristos și este slava din Împărăția Preasfintei Treimi, a explicat Preafericirea Sa, care a participat la hramul Mănăstirii Cernica, din județul Ilfov. „Această slavă a lui Hristos arătată pe Tabor este bucuria și mângâierea sfinților din Împărăția Cerurilor.”

Patriarhul României a spus că Moise și Ilie au fost prezenți de Tabor pentru că ambii I-au cerut cândva lui Dumnezeu să li se arate, fapt care nu era posibil înainte de întruparea Mântuitorului. „Singura posibilitate de a vedea fața lui Dumnezeu Tatăl este de a privi chipul Fiului Său”, a amintit părintele patriarh.

Transfigurarea lui Hristos necesita o schimbare în privitori

„Nu e vorba doar de schimbarea la față, ci de schimbarea întregii făpturi a lui Hristos, fața și hainele. Nu era lumină de la soare, era lumină izvorâtă din Persoana dumnezeiască a lui Hristos, Care Se arăta acum și prin firea Lui omenească, și prin hainele pe care le purta”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

Totodată, Preafericirea Sa a amintit că, în volumul VII al Filocaliei, Părintele Profesor Dumitru Stăniloae explica faptul că, „atunci când Mântuitorul Și-a arătat slava Sa pe cât li se putea ucenicilor, nu numai El s-a schimbat la față, ci Duhul Sfânt a schimbat și simțurile lor, ca să poată vedea o lumină care nu e din lumea aceasta”.

Astfel, trupul lor a fost umplut de Duhul, Care le-a dat puterea de a vedea chiar prin simțuri cele ce erau mai presus de simțuri, lumina care nu e din lumea aceasta.

Isihaștii s-au învrednicit de lumina Taborului

„Unii din sfinții care s-au învrednicit să guste din viața pământească această slavă a Împărăției Cerurilor au fost numiți în decursul istoriei sfinți isihaști: cei care căutau liniștea, pacea sufletului prin pacificarea patimilor egoiste, retrăgându-se în locuri liniștite, în pustie, numite sihăstrii”, a precizat Patriarhul României.

Cuvintele sihastru și sihăstrie provin din cuvintele grecești isihast și isihastirion, a explicat Preafericirea Sa.

Cel de al doilea desemna „locul unde ședeau cei ce doreau să se liniștească prin rugăciune multă, prin postire și prin bucuria legăturii lor cu Hristos prin Rugăciunea Minții, sau Rugăciunea Inimii, zicând în ei neîncetat: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul.”

Tradiția isihasmului românesc

„Avem pe teritoriul țării noastre, începând cu sec. al XIV-lea, o mulțime de mănăstiri de influență isihastă, de rugători nevoitori”, a mai spus Părintele Patirarh Daniel, menționând schiturile din zona Carpați: Ceahlău, zona Buzăului și județul Gorj. „Și astăzi avem o mulțime de schituri care între timp au devenit mănăstiri și se numesc sihăstrii: Sihăstria Neamțului, Sihăstria Voronei, Sihăstria Putnei erau vetre de isihasm.”

Printre părinții isihaști din Țara Românească, Patriarhul Daniel i-a enumerat pe „Sf. Gheorghe, starețul mănăstirilor Cernica și Căldărușani, Sf. Calinic de la Cernica, care aproape toată noaptea se ruga într-un scaun, iar ziua era foarte activ și harnic, Sf. Grigorie Dascălul, care a tradus multe cărți din limba greacă și a scris și pe scurt viața Sf. Paisie de la Neamț.”

Preafericirea Sa a mai menționat rolul Sf. Filotei Sinaitul și Sf. Grigorie Sinaitul în sec . al XIV-lea, când isihasmul s-a răspândit la Constantinopol și în Balcani.

„Sf. Grigorie Sinaitul a avut o mulțime de ucenici în părțile Bulgariei și chiar în

Țările Române, printre care Sf. Nicodim de la Tismana, Sf. Ier. Iachint de Vicina și Sf. Teofana Basarab, fiica întemeietorului Țării Românești.

„Această mișcare a revenit cu intensitate în sec. al XVIII-lea, încât, la Mănăstirea Neamț, Sf. Paisie Velicicovschi, originar din Ucraina, a avut o mulțime de ucenici români, ruși, ucraineni, bulgari, greci – câteva sute. Iar în 1794 el a trecut la Domnul, iar ucenicii lui de la Neamț s-au răspândit în Țările Române, în Ucraina și Rusia și au înființat o mulțime de mănăstiri isihaste”, a adăugat Părintele Patriarh Daniel.

Se cunoaște că starețul Gheorghe al Mănăstirii Cernica și Căldărușani, ca și Grigorie Dascălul, care a ajuns apoi mitropolit al Țării Românești, au fost, în sec. al XVIII-lea, ucenici au Sf. Paisie de la Neamț, iar St. Ier. Calinic de la Cernica se înscrie în această tradiție a isihasmului românesc ortodox, a mai precizat Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a participat sâmbătă la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Cernica, sfânt așezământ care și-a serbat hramul de vară.

basilica.ro